DIN NOU DESPRE „SCHIMBUL DE MÎINE"

REDACTORII NOŞTRI PE TRASEUL ARAD — TG. MUREŞ — CLUJ — BUCUREŞTI

ECOURI LA ANCHETA REVISTEI NOASTRE

UNDE ESTE „VIITORUL DOI" AL VAGONULUI?

Discutînd cu antrenorul juniorilor de la Vagonul Arad, PAVEL HĂRAN, *am avut mai întîi impresia că situaţia de neinvidiat a primei echipe a influenţat întreaga atmosferă din cadrul asociaţiei. Ulterior însă, pe măsură ce antrenorul arădean ne dezvăluia condiţiile în care se desfăşoară pregătirea juniorilor şi copiilor la* Vagonul, *ne dădeam seama că pesimismul său are cauze mai adînci decît situaţia conjuncturală a diviziona-rei A.*

La Vagonul *există două echipe de juniori, prima activînd în cadrul campionatului municipal de seniori, iar cealaltă înscrisă în cadrul campionatului municipal de juniori, şi două echipe de copii, ce figurează în campionatul municipal de copii. Practic însă, după cum ne spunea interlocutorul nostru, accentul (şi speranţele!) cad pe echipa secundă de juniori (născuţi în 1953) şi pe grupa de copii născuţi în 1956, întrucît aci sînt concentraţi cei mai talentaţi dintre cei ce speră să se consacre ca fotbalişti la* Vagonul. *Iată însă că apare primul paradox: în timp ce campionatul municipal de seniori se desfăşoară regulat şi deci prima echipă de juniori, considerată ca lipsită de perspectivă, are un program competiţional adecvat,* cealaltă echipă, a juniorilor mici, purtătoare a speranţelor de la Vagonul pentru împrospătarea în perspectivă a lotului primei echipe, nu are cu cine juca, întrucît campionatul municipal de juniori porneşte la drum în fiecare nouă ediţie ca apoi să se împotmolească din lipsă de combatanţi...

Intrebîndu-l pe antrenorul Pavel Hăran *cum se explică plafonarea timpurie la nişte jucători care nici n-au „răsărit" încă, acesta ne-a răspuns:* „Acum patru ani nici nu existau, practic, juniori şi copii la noi. Din prima generaţie au apărut Moţ, Bătrîna, Sereş, Macavei II, ca apoi, însă, interesul să scadă iar, pentru a ajunge azi ca treaba să meargă în virtutea inerţiei. Asociaţia, conducerea secţiei de fotbal, nu au ochi decît pentru prima echipă. Abia în această primăvară am obţinut nişte garnituri noi de echipament şi promisiuni pentru mingi, căci aveam doar 15, şi ele uzate. Faptul că nimeni din cadrul actualului birou al secţiei de fotbal nu vrea să se ocupe de copii şi juniori, vorbeşte de la sine. Iar din prima echipă de juniori nu văd cine va putea îmbrăca tricoul divizionarilor..."

La Vagonul, *deci, la ordinea zilei nu trebuie să se afle numai viitorul apropiat al primei echipe, ci şi „viitorul doi" al acesteia: juniorii şi copiii.*

Paul SLAVESCU

ÎNTR-O DUMINICĂ LA STADIONUL „F. Z." DIN TG. MUREŞ

În noul vestiar de la stadionul Fabricii de zahăr, special amenajat pentru ei, juniorii din prima echipă a A.S.A. se echipau de zor. Urma meciul cu Oltul Tg. Mureş. Dar echiparea s-a încheiat, jucătorii au ieşit pe teren, s-a terminat şi încălzirea şi Oltul — culmea: chiar organizatoarea meciului! — nu s-a prezentat la joc.

— **Este a cincea echipă care nu ne onorează!**, ne spunea conducătorul centrului de antrenament pentru copii şi juniori, antrenorul **Arcadie Kiss. Rind pe rind**, continuă el, **nu s-au prezentat Energia Fintinele (chiar la Fintinele), Victoria Sighişoara, Tractorul Sărmaş, Viitorul Tg. Mureş şi, acum Oltul Tg. Mureş. În situaţia asta** NU ŞTIM CE ROST MAI ARE CAMPIONATUL JUDEŢEAN DE JUNIORI, O COMPETIŢIE FORMALĂ ŞI ÎN CARE MULTE ECHIPE ÎŞI FAC SOCOTEALA: MAI BINE PIERD CU 3–0 PRIN NEPREZENTARE DECÎT SĂ ÎNCASEZ 8 SAU 9 GOLURI! **Asta pentru că cele mai multe formaţii de juniori sînt alcătuite numai datorită obligaţiei prevăzută în regulamentul campionatului.** AR FI MULT MAI BINE DACĂ FEDERAŢIA S-AR GÎNDI FIE LA REORGANIZAREA CAMPIONATULUI NAŢIONAL DE JUNIORI, PE IDEILE CARE AU STAT LA BAZA EDIŢIILOR DE ACUM 3–4 ANI, FIE LA PUNEREA LA PUNCT A UNUI CAMPIONAT INTER-CENTRE, PE ZONE GEOGRAFICE, CARE SĂ EXCLUDĂ DEPLASĂRILE PREA LUNGI.

Cuvintele antrenorului mureşean erau spuse cu amărăciune. Pe bună dreptate: frumoasa activitate depusă în cadrul centrului A.S.A. Tg. Mureş rămînea fără un punct de referinţă în întîlniri cu alte echipe. Şi asta pentru că aici se duce o muncă organizată, sistematică, în care în afara lui **Arcadie Kiss**, antrenori ca **N. Iovicin** şi **Atila Eordogh**, există un larg activ obştesc în rîndul căruia trebuie să-l notăm pe tov. **Zoltan Adorjan.** Şi rezultatele nu au întîrziat. Peste 170 de copii şi juniori, împărţiţi în diferite echipe şi grupe de virstă, deprind aici tainele fotbalului, sînt înconjuraţi cu dragoste pentru că cei din Tg. Mureş şi-au dat seama că în aceşti copii stă viitorul fotbalului din oraşul lor.

Să-i notăm pe cei care aici, pe terenul „F. Z.", nici cu iarbă nici cu zgură, au cucerit încet-încet galoanele şi au urcat treptele de la copii şi juniori la echipa de tineret şi chiar la prima formaţie a A.S.A. **Caniaro** şi **Hajnal** sînt numele cele mai recent aflate pe buzele amatorilor de fotbal din ţara noastră, componenţi ai primului lot al formaţiei A.S.A. din Tg. Mureş, victorioşi — în echipa României — în turneul internaţional de juniori de la Cannes şi viitori competitori în turneul U.E.F.A. de anul acesta, din R. D. Germană. În echipa de tineret A.S.A. joacă alţi fotbalişti crescuţi aici: **Szőllössi, Vegh, Lokodi, Csiszar**, în timp ce **Solyom, Czako, Ciutac, Siko, Balaş, Lucaci** şi alţii din Tirgu Mureş, au călcat şi ei pe aceste terenuri, o adevărată fabrică de fotbalişti. Din promoţia mai nouă să-i notăm pe **Orza** şi **Covaci**, prezenţi anul acesta în lotul reprezentativei şcolare. Alături de ei se cuvin a fi evidenţiaţi pentru talentul lor şi buna pregătire datorită profesorilor lor de fotbal, portarii **Nac** şi **Ungvari**, atacantul **Ailoaie**, iar o serie de copii — fotbalişti ca **Iosif Szakacs, Aurel Băcin, Petru Pop, Iosif Dudaş, Aurel Stanca, Rudolf Watt, Liviu Someşan** ş.a. calcă pe urmele lui **Caniaro** şi **Hajnal.**

— **N-am fi putut realiza toate acestea dacă n-am fi avut sprijinul clubului nostru, A.S.A.,** ne spunea tot Arcadie Kiss. **S-ar reuşi însă rezultate şi mai frumoase dacă echipamentul şi o serie de materiale sportive pentru copii ar fi de o calitate mai bună. O minge costă 112 lei, iar despre calitate mai bine să nu mai vorbim. Ar fi bine, credem noi, dacă F. R. Fotbal ar alcătui un fel de „programă analitică" pentru centrele de copii şi juniori, aşa cum există la orice şcoală. Ne-ar ajuta enorm în munca noastră şi, în plus, ar face ca instruirea viitorilor fotbalişti să aibă la bază aceleaşi metode.**

I-am lăsat pe copiii de la A.S.A. şi pe antrenorii lor jucînd un meci în familie, în lipsa celui oficial, şi ne-am gîndit că F.R.F. n-a procedat bine atunci cînd a dispus ca echipa de seniori Energia Fintinele, din campionatul judeţului Mureş, eliminată de forurile locale din competiţie pentru mai multe neprezentări ale echipei de juniori, să fie reprimită în întrecere...

Mircea TUDORAN

Antrenorul **N. Iovicin** şi grupa sa de copii născuţi în 1957

O VIAŢĂ ÎNCHINATĂ COPIILOR, JUNIORILOR

Omul din faţa mea trage adînc din ţigară; scutură scrumul; apoi îşi şterge ochelarii şi şi-i potriveşte din nou pe nas. Priveşte departe, nici nu vede perdeaua uşor învolburată de vînt:

— Da, pe acest teren, lîngă care este redacţia revistei dv., fostul teren al „Federaţiei", am pus pentru prima dată ghetele de fotbal în picioare. Era — ţin minte data — în 15 septembrie 1922. De obicei, fiecare om are întipărite în memorie zilele mai importante ale vieţii sale. Cunoştinţa mea cu fotbalul o socotesc printre cele mai importante evenimente ale mele şi de aceea, ţin minte şi acum acea zi de toamnă. Virgil Economu este cel care m-a învăţat să joc fotbal. Pentru început am jucat la Tricolor, iar cînd s-a făcut contopirea cu Unirea şi echipa a devenit Unirea Tricolor, tata m-a luat de mînă şi m-a dus la Sportul studenţesc. Am jucat aci, împreună cu Robe, Ilie Subăşeanu şi Jean Lăpuşneanu, am trecut apoi la Olimpia şi am renunţat la fotbalul competiţional în 1936, datorită unui accident.

— *Şi de atunci?*

— De atunci am fost prezent aproape zi de zi pe terenurile de fotbal din Bucureşti şi i-am învăţat pe alţii cum să lovească mingea. De 10 ani sînt la Progresul, dar pe baza din str. Dr. Staicovici, care a trecut pe rînd pe la Spartac şi Flamura roşie, lucrez de 20 de ani. Specialitatea mea: copiii, juniorii.

— *Ştiţi cumva cam cîţi copii v-au trecut prin mînă?*

— Deşi am un dulap întreg cu arhiva mea şi a Centrului de la Progresul, o astfel de evidenţă nu am păstrat. Totuşi, cred că vreo 3.000 de copii au trecut anual prin faţa mea, mai talentaţi sau mai puţin dotaţi pentru sportul rege.

— *Dintre actualii jucători ai Progresului, care au trecut pe la dv.?*

— Dar nu numai la Progresul sînt jucători crescuţi de mine.

ION KLUGE

Printre cele mai bune produse îi socotesc pe actualul nostru portar, *Manta*, pe *David* de la Dinamo Bacău (dar trebuie să recunosc că pe amîndoi i-am preluat de la Drăguşin); un mare talent se anunţa *Rugiubei*, tot de la Bacău. *Sandu* (Jiul) tot la noi a învăţat fotbal. Mi-amintesc şi azi de primele zile de fotbalist ale lui *Adrian Constantinescu*, un „ţăndărică" atunci cînd a călcat pentru prima dată pe terenul nostru de sport. Un mare talent, care merita să joace în Divizia A, este *Ştefan Georgescu* de la Metalul Bucureşti. *Radu Ionescu* şi *Beldeanu* sînt produse ale noastre ca şi *Mirăuţă* de la Steaua Bucureşti (tineret) sau *Ciucu* (Politehnica Timişoara). Din echipa noastră de tineret, *Rontea, Motoc, Matei Marian, Toader, Dudu Georgescu* (actualmente în lotul U.E.F.A.) sînt produse ale noastre; *Alecu*, venit de la Palatul Pionierilor, ca şi *Mocanu* (de la T.U.G.) sau *Mărgărit* (de la Metaloglobus) aici s-au perfecţionat. Şi mai sînt şi alţii, care-mi scapă acum. M-aţi luat pe nepregătite. Mari performanţe cu echipele de juniori ale clubului n-am realizat (o singură dată Progresul a fost în finala campionatului naţional, cu „U" Cluj), pentru că ideea noastră a fost să avem o producţie cît mai bogată şi mai talentată de jucători. Cu toate astea, în ciuda faptului că avea un centru cu o activitate bogată, Progresul a trăit ani de zile mai mult din ce rămînea de pe la alte echipe. De cîtva timp însă, iată că elementele crescute de noi se afirmă chiar şi în echipa noastră de Divizia A. Şi ce bucurie mai mare poate simţi un antrenor atunci cînd vede că munca lui, căreia i-a închinat ani de zile, dă roade?

Din nou omul din faţa mea priveşte pierdut pe fereastră, actualul „Stadion al tineretului", fosta „Federaţie". Are acum aproape 60 de ani, din care 46 închinaţi fotbalului. Şi poate că i-aţi recunoscut: este vorba de ION KLUGE.

— m. t. —

SEMNE BUNE LA CLUJ

Înfiinţat în 1965, centrul de copii şi juniori de la „U" Cluj, avea să-şi dovedească curînd valoarea şi utilitatea.

Într-o perioadă relativ scurtă, cadeţi de elită ai centrului au urcat în prima echipă a soccerului clujean (Anca, Creţu, Moldovan, Oprea, Ştefan şi Coman; Lică şi Mustăţea, *veniţi de la Bucureşti dar maturizaţi în pepiniera de* pe Someş), *în „teamul" feroviarilor doctorului* C. Rădulescu (Ţegean şi M. Bretan), *în 11-le diviziona-rei B Industria Sîrmei Cimpia Turzii* (Simonfi şi Seköi) *sau în echipa de tineret a lui „U" Cluj* (Crişan, Pop, Harmadt), *dînd împlinire talentului lor şi speranţelor cu care primii profesori îi acreditaseră. Acei profesori, cu ochi versat şi suflet cald de părinte, ce-i întîlneşti şi astăzi petrecînd ore întregi printre puştii Clujului şi ai judeţului.*

Trei antrenori pasionaţi şi pricepuţi (Sepci, Băluţiu, Covaci), *trei echipe de juniori şi şase de copii, reprezintă „ariergarda" fotbalului clujean. Coordonatorul centrului,* Vasile Băluţiu, *omul care „omorise" Rapidul în finala aceea epocală cu Arieşul Turda, se dovedeşte optimist în privinţa recoltelor din viitor. Încrederea sa se sprijină pe bogata bază de selecţie a centrului (în 1968 au fost triaţi peste 1.200 de copii) dar şi pe metodele de lucru ale celor trei antrenori* („N-am întrerupt perioada de tranziţie. Sîntem adepţii antrenamentelor de intensitate mică, dar cu volum mare de lucru necesar pentru formarea corectă a deprinderilor"). *Are încredere în cei trei juniori* — Cojocaru, Mureşan şi Paraschiv *selecţionaţi pentru lotul U.E.F.A. din 1970, în cei cinci jucători* — Gall, I. Munteanu, M. Munteanu, Juncan şi Făt —, *ce vor fi promovaţi în campionatul viitor în echipa de tineret. şi în excelenta colaborare cu antrenorii* Ştefan Cîrjan şi Silviu Avram.

Dacă pînă nu de mult au existat greutăţi în privinţa terenurilor de antrenament, zările par însorite căci, în curînd, graţie sprijinului acordat de C.J.E.F.S., SE VA AMENAJA LÎNGĂ STADIONUL CENTRAL UN SPAŢIU CARE VA CUPRINDE DOUĂ MICRO-TERENURI NECESARE ANTRENAMENTELOR. *Poate doar calitatea materialelor sportive ar reprezenta o sursă de nemulţumiri, dar antrenorii centrului „U" Cluj n-au discutat prea mult despre aceste lucruri. De fapt, cînd un Anca a ajuns pe Wembley, antrenorii nu se mai gîndesc la „mărunţişuri".*

Mircea IONESCU